

مَثَلِ كِشاورز

۱ پس از اون عیسی شهر به شهر و ده به ده شییه و پادشاهی خِدا ره بشارت داهه. اون دِوازه شاگردِ هِم با و دینه ۲ و چندتا از زنها که از ارواح ناپاک و مریضی‌ها شفا بَبیی ته بینه ونه هِمراه دَبینه: مَریم که و ره گاتنه مجدلیه که ونجه هفت روح ناپاک بیرون بی‌یمو بی‌یه، ۳ یونا خوزا زنا، «هیرودیس زیردست» سوسن و خَله از زنها دیگه. این زنها شه دارایی ره در اختیار عیسی و ونه شاگردون بیبشته.

۴ وقتی مردم از خَله شهرها برای بدینه عیسی بی‌یمونه و جمعیت زیاد بیّه، عیسی این مَثَل ره ویشونسته بیارده: ۵ «آتا روز کِشاورزی برای دونه پشاین بورده بیرون. وقتی دون پاشییه، بعضی راه دله دَکَبته و لو بَخارده و پرنده‌های آسمون اوناره بَخارِده. ۶ بعضی دیگه سَنگها دله دَکَبته و وقتی نوچ بزوهه، خَشک بَبیه، اینسه که نم نداشتنه. ۷ بعضی هِم تلی‌ها دله دَکَبسه و تلی‌ها با دونه‌ها رشد هاکارِده، اوناره خفه هاکارِده. ۸ اما بعضی از دونه‌ها خار خاک دله دَکَبته و رشد هاکارده و صد برابر زیاد بَبیه.» وقتی ایناره بائوته، ونگ هادا: «هرکی گوش شنوا دانّه، بشنوهه.»

۹ شاگردون معنی این مَثَل ره ونجه بپورسینه. ۱۰ بائوته: «بفهمسه اسرار پادشاهی خِدا به شِما هاداه بَبیه، اما با دیگرون اینسه با مَثَلِ صَحبتِ کامبه، تا:

«هرچند اِشننه، اما نویّه؛

هرچند اِشنامه، اما نِفهمته.»^a

۱۱ «معنی این مَثَل این هسه: دونه، کلامِ خِدا هسه. ۱۲ دونه‌هایی که راه دله کَفنه، کسانی هسنه که کلام ره اِشنامه، اما شیطون اِنه و اونا ره ویشونه دل دلجه دَرنه، تا نتونند ایمان بیارن و نجات پدا هاکانند. ۱۳ دونه‌هایی که سَنگها دله کَفنه، کسانی هستنه که وقتی کلام ره اِشنامه اون ره با شادی قَبول کانّه، اما ریشه نِدارنه. اینها مدت کمی ایمان دارنه، اما آزمایش موقع شه ایمان ره از دست دِنّه. ۱۴ دونه‌هایی که تلی‌ها دله کَفنه، کسانی هسنه که اِشنامه و ایمان یارنه، اما نِگرونی‌ها، مال و منال، و کیف زندگی اوناره خفه کاند و نیلینه اون ایمان ثمر هاده. ۱۵ اما دونه‌هایی که خار خاک دله کَبته، کسانی هسنه که کلام ره با دل پاک و نیکو اِشنامه و اونره قایم گرِنّه، و تا آخر موندنه و ثمر یارنّه.»

مَثَلِ چراغ

۱۶ هیچ کس چراغ ره روشن نکانده تا اونتا سر سرپوش بی‌یله، یا اون ره تخت زیر بی‌یله! بلکه چراغ ره یته چراغدون دله، تا هر کی دله اِنه، ونه نور ره بَوینه. ۱۷ هیچ چیز پنهونی نی‌یه که پدیدار نَووهه، و

هیچ چیز پنهونی نمی‌یاد که آشکار نَوَوه. ۱۸ پس توجه هاکانین که چیجوری اِشنانی، اینسه که به اون تا که دانه، ویشتر هادا وونه، و از اون تا که ندانه، همون هم که گِمون کاندۀ دانه، بیی ته وونه.»

عیسی مار و برارون

۱۹ در این موقع، عیسی مار و برارون بی‌یمونه تا وِره بَویند، اما خَله شلوغ بی‌یه و نتونسته به و نزدیک بووین. ۲۰ پس عیساره خَوَر هادانه که: ته مار و برارون بیرون اِستانه و خانه ته ره بَویند. ۲۱ در جواب بائوته: «مه مار و برارون اونایی هسنه که کلام خِدا ره اِشنانه و اون ره عمل کانه.»

آروم هاکاردنه توفان دریا

۲۲ آتا روز عیسی شه شاگردون ره بائوته: «بوریم اونور دریاچه.» پس سوار قایق بیی نه و راه دَکته. ۲۳ و همینی که شینه، عیسی بَخاته. آدقه آتا تِنده‌وا شروع به بَرَن هاکارده، آنده که قایق اووجه پر بییه و ویشونه جان در خطر دَکته. ۲۴ شاگردون عیسی پَلی بوردنه و وِره بیدار هاکاردنه، بائوته: «ای اِستا، ای اِستا، آنده نَموندسه غرق بووئیم!» عیسی خو جه راست بییه و باد و موج سر داد بَزوهه. توفان هِنیشته و همه جا آروم بییه. ۲۵ پس ویشونه بائوته: «شیمه ایمان کوهه؟» شاگردون با تعجب و ترس همدیگه جه پرسینه: «اینتا کی هسه که حتی باد و اوو ره دستور دنه و اونا ونه حرف ره اطاعت کانه.»

شفای اتا مرد دیوبزّه

۲۶ پس به ناحیه جدریان برسینه که اون ور دریاچه روپروی جلیل قرار داشته. ۲۷ وقتی عیسی بوردۀ ساحل دله با آتا مردی دیوبزّه که از مردمون اون شهر بی‌یه، روبرو بییه. و خله وقت بی‌یه که لباس نپوشی بی‌یه و سره‌ای دله زندگی نکارده بی‌یه، بلکه گورها دله زندگی کارده. ۲۸ وقتی عیسی ره بدییه، جیغ بلندی بکشیه و ونه لینگه سر دَکته و با صدای بلند داد زوهه: «ای عیسی، خدای متعال ریکا، من و ته باهم چیکار دارمی؟ اِلتماس کامبه، مه ره عذاب نده!» ۲۹ اینسه که عیسی به روح ناپاک دستور هادا بی‌یه و نجه بیرون بی‌یه. اون روح چند دفعه وِره بیته بی‌یه، و با اینکه ونه دست و لینگه با زنجیر و نَدسنه و نجه نگهبانی کاردنه، زنجیرها ره پاره کارده و دیو و ره به جایهای خلوت ورده. ۳۰ عیسی و نجه بَرسینه: «ته نوم چی شی؟» جواب هادا: «لَشکر» اینسه که آتا خله دیو ونه دله بوردۀ بییه. ۳۱ اونا خواهش کنون عیسی جه بخاسنه که، ویشونه دستور نده تا به جهنم بردگردن.

۳۲ در اون نزدیکی، آتا گله خی تپه‌زیر دبی‌نه چراء کاردنه. دیوها عیسی جه خواهش هاکاردنه، اجازه هاده، بورن خی هادا دله، و وِهم اجازه هادا. ۳۳ پس اون مردی جه بیرون بی‌یمونه و بوردنه خی هادا دله. و خی هادا سرزیری تپه‌جه هجوم بوردنه دریاچه دله و غرق بیی نه.

۳۴ وقتی خیی بونا این واقعه ره بدینه، پا به فرار بییشتنه و در شهر و نواحی اطراف، ماجرا ره باثوته. ۳۵ پس مردم بیرون بییمونه تا اونچه اتفاق دکتّه بی یه ره بونیند. وقتی عیسی پلی برسینه و بدینه اون مردی که دیوها ونجه بیرون بییمونه، عاقل بییه و لباس دپوشیه و عیسی لینگه پلی نیشته، بترسینه. ۳۶ اونایی که ماجرا ره شه چش جه بدی یه بییه، ویشونسّه باثوته که مرد دیوبزّه چی جوری شفا بیی ته. ۳۷ پس تموم مردم ناحیه جداریان عیسی جه بخاستنه که ویشون پلی جه بوره، اینسه که خله بترسینه. پس و سوار قایق بییه و بورده. ۳۸ اونا مردی که دیوها ونجه بیرون بییمونه، عیسی جه خواهش هاکارده که بی یله و با و همراه بروهه. اما عیسی و ره راهی هاکارده و باثوته: ۳۹ «بر دگرد شه سیره و اونچه خدا تسه هاکارده، مردیسه باثور.» پس و بورده و در همه جای شهر اعلام هاکارده که عیسی ونسه چیکار هاکارده.

یائروس کیجا و زن مبتلا به خونریزی

۴۰ وقتی عیسی بردگردسته جلیل، مردم به گرمی ونجه استقبال هاکارده اینسه که همه چشم به راهه و بییه. ۴۱ در این موقع انا مردی یائروس نام که رئیس کنیسه بی یه بییمو و عیسی لینگه سر دکتّه و خواهش هاکارده که ونه سیره بوره ۴۲ اینسه که ونه یکدونه کیجا که حدود دوازده سال داشته، در حال مرگ بیه.

اون زمان که عیسی راه دله دبییه مردم از هر طرف بر و فشار یارده. ۴۳ در اون میون زنی دبییه که دوازده سال مبتلا به خونریزی بی یه و با اینکه تموم شه دارایی ره صرف دکترا هاکارده بی یه کسی ره توان درمان و نییه. ۴۴ از پشت سر به عیسی نزدیک بییه و لبه ردا و ره لمس هاکارده و دردم ونه خونریزی قطع بییه. ۴۵ عیسی بترسینه: کی مه ره دست بزوهه؟» وقتی همه انکار هاکارده پطرس باثوته: ای استا مردم از هر طرف ته دور ره بییته و بر ته فشار یارنه! ۴۶ اما عیسی باثوته: کی مه ره لمس هاکارده! برای اینکه بقمستمه اتا نیرو مه جه بیرون بییمو! ۴۷ اون زنا وقتی بدییه نتونده جا بخاره، با ترس و لرز جلو بییمو و ونه لینگه سر دکتّه و همه جلو باثوته چه ایسته و ره لمس هاکارده و چجوری دردم شفا بییته. ۴۸ عیسی و ره باثوته: دتر ته ایمان ته ره شفا هادا. به سلامت بور.

۴۹ عیسی هنوز حرف زوهه که اتا نفر یائروس رییس کنیسه سیره جه بییموهه و باثوته: ته کیجا بمرده، دیگه استا ره زحمت نده. ۵۰ عیسی وقتی اینا ره بشناسه یائروس باثوته: نترس! فقط ایمان داشته بوش! ته کیجا شفا پدا کانه. ۵۱ وقتی یائروس سیره برسینه، نییسته هیچ کس جز پطرس و یوحنا و یعقوب و کیجا مار و پییر با و سیره دله بورن. ۵۲ تموم مردم کیجاسه برمه و زاری کارده. عیسی باثوته: برمه نکانین اینسه که و نمرده بلکه خوو دره. ۵۳ اونا و ره خنده بزونه، اینسه که اونا دویسته کیجا بمرده. ۵۴ اما عیسی کیجا دست ره بییته و باثوته: دتر راست بوش! ۵۵ ونه روح بر

دگر دسته و دردم شه جا جه راست بيه. عيسى بائوته و ره خوراک هادِن. ۵۶ کي جايه مار و پي پر
هميتي مات بموندستنه اما و ويشونه دستور هادا که ماجرا ره هيچ کس ره نايِرِن.